

SŁOWO CZĘSTOCHOWSKIE

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z odnośnikiem do domu lub z przesyłką pocztową 2 złote. — — Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Poczcie Kasie Oszczędnościowej Nr. 307.955 — — Redaktor przyjmuje codziennie od godziny 8 — 10-ej i od 17 — 18-ej.

Redakcja i Administracja:
Częstochowa, al. P. Marji 32.
Telefon 22-00.
Radomsko, Częstochowska 9.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetry przed tekstem 40 gr. W tekście, za tekstem i nadrukami 30 groszy. Drobne ogłoszenia wyraz po 10 gr. Najtańsze ogłoszenia drobne zł. 1.00. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia składowe, fantazyjne, tabelaryczne i bilansowe o 50 proc. droższe. — — —

Nożyce, które trzeba zamknąć. Przyrost ludności i dochód społeczny.

Polska jest krajem o wysokim przyroście ludności. Mimo kryzysu gospodarczego liczba zawieranych corocznie małżeństw obniżyła się stosunkowo nieznacznie. W r. ub. zawarto w Polsce 277 tys. małżeństw w porównaniu z 299 tys. w r. 1929, w którym liczba małżeństw była u nas najwyższą. W nieco większym stopniu obniżyła się liczba urodzeń. Cyfry corocznych zgónów wykazują tendencję malejącą.

W ogólnym naszym bilansie demograficznym przyrost naturalny zmniejszył się w ciągu ostatnich sześciu lat o około 70 tysięcy, wynosi jednak stosunkowo wysoką jeszcze liczbę ponad 400 tys. osób rocznie. Pod względem przyrostu naturalnego znajdujemy się na czwartym miejscu po Japonji, Bułgarii i Rumunii z wysoką liczbą około 12 osób na 100 mieszkańców.

Ten wysoki przyrost ludnościowy niepokoi niektórych ekonomistów. Powszecchnie wiadomem jest, że w Polsce, podobnie jak i w wielu innych krajach, istnieje bardzo duża liczba ludzi, których siły nie są wykorzystane dla pomnażania bogactwa narodowego. Na wsi co najmniej co czwarty dorosły osobnik nie ma co robić i żyje z pracy innych. W miastach ma m y jesz cze poważną armię berobotnych.

W tych warunkach powstaje pytanie, czy wysoki przyrost ludności w kraju nie pomnaża liczby osób bez pracy, które przejadają część dochodu społecznego zapracowanego przez innych. Są ekonomiści, którzy widzą w tem niebezpieczeństwa natury gospodarczej.

Wydaje się jednak, że nie w wysokim przyroście ludnościowym i w jego hamowaniu leży punkt ciężkości zagadnienia. Roczники, które obecnie przychodzą na świat, dopiero za kilka naście do 20 lat zaciągną na rynku pracy. A wtedy przecież sytuacja ekonomiczna kraju może wyglądać zupełnie inaczej. Wtedy właśnie może okazać się, że nowe, młodsze roczniki, będą nawet niewystarczające dla zluźnienia (w tej nowej sytuacji) wymierających, bądź wychodzących z aktywnego życia roczników starszych.

Naogół wszystkie kraje zabiegają bardzo usilnie o pomnażanie przyrostu ludności. W tej chwili np. na terenie Niemiec i Włoch mamy do czynienia ze specjalną polityką demograficzną, zmierzającą do podwyższenia liczby zawieranych małżeństw i zwiększenia przyrostu ludności, mimo wielkiego jeszcze w tych krajach bezrobocia.

Punkt ciężkości zagadnienia demograficznego, rozpatrywanego w płaszczyźnie gospodarczej, leży bowiem nie w hamowaniu przyrostu ludności, lecz w polityce zmierzającej do tego, aby w parze z wzrostem ludności postępował wzrost dochodu społecznego.

Dzisiaj między temi dwoma czynnikami mamy niewątpliwą dysproporcję. Ludność wzrasta, a dochód społeczny obniża się. Jest to rezultat przesilenia gospodarczego. Ale przez przysilenie przesilenia nie można patrzeć na te sprawy i z „nożyc demograficznych” wyciągać wnioski w kierunku polityki zmniejszania przyrostu ludności.

Raczej trzeba dążyć do szybszego przezwyciężenia dzisiejszych trudności gospodarczych i stworzenia warunków dla wzrostu dochodu społecznego. A ponieważ dochód społeczny mierzy się

Polska zdobyła puchar Gordon - Bennetta.

„Polonia” na pierwszym miejscu, „Warszawa” na drugim, „Belgica” na trzecim miejscu.

A więc puchar Gordon-Benneta stał się własnością Polski.

Trzecie z rzędu świetne zwycięstwo odniesione przez naszych dzielnych pilotów w zawodach balonów wolnych o tę nagrodę oddało nam ją już na zawsze. Będzie ona odtąd chlubą polskie go sportu balonowego.

Zgodnie z naszymi wczorajszymi doniesieniami, balon polski „Polonia II”, pilotowany przez kpt. Burzyńskiego i por. Wysockiego, zdobył pierwsze miejsce, przebywając około 1600 klm. Drugie miejsce przypadło również Polsce. Zdobył je balon „Warszawa II”, z załogą: kpt. Janusz i por. Wawszczak. Balon ten przebył około 1550 klm. Trze-

cie miejsce zajął balon belgijski „Belgica”, który przebył około 1.450 klm., czwarte—balon niemiecki „Erich De-ku” (1400 klm.), piąte—balon polski „Kościszko”, pilotowany przez kpt. Hynka i por. Pomaskiego (1350 klm.)

Dalej idą już balony, które przebyły poniżej 1000 km., wśród których „Toruń” (Holandia) przeleciał około 970 km.

Przy omawianiu wyniku zawodów na uwagę zasługuje fakt, że zwycięstwo barw polskich, to nie los szczęśliwy, nie traf, który zrzucił, że ten, a nie inny balon dalej zaleciał.

Zdobycie 1, 2 i 5-tego miejsca, pozostawienie poza sobą szeregu naro-

dów, zaprawionych oddawna w żegludze powietrznej mówi coś więcej.

Mówi przede wszystkim o wielkich zdolnościach, sile, woli, hartie i wytrzy małości naszych młodych jeszcze, a tak już wyszkolonych pilotów balonowych, o wielkich zaletach i możliwościach naszego sprzętu balonowego.

Polska, która zaledwie od 3-ich lat bierze udział w zawodach Gordon Benneta, potrafiła wykazać się tak świetnymi wynikami, stanęła w rzędzie państw przodujących, a zajmując jeszcze dwa miejsca zarówno w roku ubiegłym jak i bieżącym, dała dowód swem zwycięstwem — wartości, jakie przedstawiają nasi piloci i balony.

Mussolini kpi sobie z Ligi Narodów...

Mobilizacja faszystów we Włoszech. Wojska włoskie płyną bez przerwy do Afryki. Francja również za sankcjami. Pogotowie wojenne w Anglii.

GENEWA. Czekamy... Po dziewięciogodniowych, nieustających niemal naradach Komitet Pięciu, powołany przez Radę Ligi Narodów dla opracowania planu polubownego załatwienia konfliktu włosko-abisyńskiego zakończył swoje zadanie. Od przedwczoraj oficjalnie rząd włoski i cesarz abisyński są w posiadaniu aż do drobnych wypracowanego planu kontroli międzynarodowej nad Abisynją. Delegat Włoch, baron Aloisi natychmiast przekazał przedstawione mu propozycje Duce. Czarny dyplomata abisyński, minister Tekle Havarate prze-telegrafował tekst planu do Addis Abeby. A Genewa czeka teraz na odpowiedź.

Kiedy nadejdzie i jaka będzie? Nie będziemy raz jeszcze powtarzać, że Genewa nie wierzy w ustepliwość Rzymu.

Premier Laval bezpośrednio po przedłożeniu baronowi Aloisi przez ambasadora de Madariaga propozycji Komitetu Pięciu odbył z delegatem włoskim długą naradę. Prosił go o osobiste udanie się do Rzymu i przedłożenie Benito Mussolinimu tekstu kompromisowego, prosił o poparcie tego planu, o przekonanie szefa rządu włoskiego, jak wielkie na jego podstawie osiągną Włochy w Afryce korzyści.

Baron Aloisi oświadczył jednak, że pojechać do Rzymu może tylko w tym wypadku o ile go jego szef wezwie.

RZYM. Sekretarz partii faszystowskiej Starace wydał szereg zarządzeń technicznych, związanych z próbą mobilizacją faszystów, która ma się odbyć w sobotę na terenie całego kraju. Zgromadzenia faszystów będą zwołane przy pomocy syren i dzwonów kościelnych. Telefony, telegraf i radio działać będą bez przerwy w czasie odbywania się

ilością produkcji — trzeba dążyć do wzrostu tej produkcji.

I tutaj dochodzimy do podstawowego zagadnienia w naszym życiu gospodarczym, jakim jest zagadnienie wciągnięcia do obrotu gospodarczego warstw wiejskich.

Wobec kurczenia się handlu zagranicznego, wzrost produkcji w Polsce, a więc wzrost ogólnego dochodu społecznego może nastąpić tylko przez zwiększenie się obrotów wewnątrz-

wieców. Natychmiast po sygnale urzędnicy i robotnicy opuszczają biura i fabryki. W zgromadzeniach weźmie udział milicja ochotnicza w pełnym uzbrojeniu.

Wszystkie te zarządzenia obliczone są na zorganizowanie imponującej manifestacji politycznej, która stanowić będzie nowy dowód zaufania narodu włoskiego do Mussoliniego w obecnej przełomowej chwili.

PARYŻ. W Erytrei ukończono budowę dróg, zmierzających ku granicy abisyńskiej. Wojska włoskie są koncentrowane w pobliżu granicy za ufortyfikowaną linią. W Mareb nad granicą wezbrana spowodu deszczów rzeka stanowi przeszkodę, uniemożliwiającą przejazd samochodów ciężarowych.

WASZYNGTON. W razie wybuchu wojny włosko-abisyńskiej marynarka amerykańska przygotowana jest do wysłania okrętów wojennych z Pacyfiku na wody Atlantyku dla obrony żeglugi amerykańskiej. Sprawa ta jednak nie była dotychczas rozważana. Żadne w tym względzie postanowienia nie zapadły przed wybuchem wojny.

KAIR. Dwie włoskie łodzie podwodne, które wczoraj przepłynęły kanał Sueski, eskortowane były przez kontrtorpedowce angielski na całej trasie kanału od Port Saidu do Suez.

LONDYN. Transporty angielskich oddziałów wojskowych na Malte i do Egiptu trwają nadal. Wczoraj odpłynął do Egiptu 7 pułk huzarów angielskich.

LONDYN. „Daily Telegraph” donosi z Malty o masowym wyjeździe żon i dzieci wojskowych angielskich, stacjonowanych na wyspie.

RZYM. 30 tys. żołnierzy włoskich, którzy odpłynęli z Neapolu rzekomo do Afryki wschodniej, w rzeczywistości wy-

nych, a więc przez wciągnięcie do wymiany gospodarczej dwudziestu paru milionów mieszkańców wsi, którzy dziś prawie nic nie kupują.

Jakkolwiek problem polityki gospodarczej nie rozpatrywalibyśmy, zawsze dojdziemy do tego węzłowego zagadnienia: wieś i miasto. Jest to centralne zagadnienie, zarówno przy poszukiwaniu rozwiązań droższych, jak i przy kreśleniu planów długofalowej polityki gospodarczej Państwa.

ślani zostali do Libji

„Daily Telegraph” oblicza siły włoskie, stacjonowane w Trypolitanji na 70 tys. żołnierzy i 375 samolotów.

LONDYN. W ciągu ostatnich 35 godzin przepłynęło kanał Sueski 16 włoskich łodzi podwodnych, udając się na południe.

RZYM. Powołano pod broń wszystkich artylerzystów z rocznika 1910. Z Neapolu odpłynął okręt „Navario Saur” z artylerią, oraz okręt „Bancamano” z oddziałami milicji ochotniczej. Z miasta Imperia wyjechało koleją do Genuli 4 tys. żołnierzy.

GIBRALTAR. Samoloty brytyjskie nieustannie przelatują nad okolicą. Do Algeiras przybyła hiszpańska eskadra lotnicza, która ma za zadanie czuwać nad cieśniną i wybrzeżem hiszpańskim.

GIBRALTAR. Północne i południowe wejścia do portu zostały zamknięte.

TOKIO. Konflikt włosko-abisyński odbił się na giełdzie, powodując wzrost ceny akcji przemysłu jedwabniczego, linii okrętowych, towarzystw transportowych i przemysłu metalurgicznego.

Antypolskie demonstracje w Cieszynie.

Wydalenie 130 polskich górników.

MORAWSKA OSTRAWA. — Według nadeszłych z Zagłębia Karwińskiego wiadomości w ciągu ostatnich kilku dni wydaloną z pracy około 130 górników-Polaków, przeważnie tych, którzy posyłali swe dzieci do polskich szkół.

Wydalania objęły szyby, stanowiące własność czeskiego Tow. górnictwo-hutniczego w Pradze, a mianowicie „Gabriela”, „Hohenegger”, „Barbarę” i „Franciszkę”.

MOR. OSTRAWA. — Do zapowiedzianych na niedzielę manifestacji antypolskich w czeskim Cieszynie i miastach Śląska n-Olz, które urządza czeski Sokół, przyłączają się i inne czeskie organizacje.

Wczoraj akces do tych demonstracji zgłosiła organizacja bojowa stronnictwa narodowych socjalistów (Beneszowców) „Straż Swobody”.

Historycy u grobowca Lelewela

WILNO. Wczoraj prezydium zjazdu historyków polskich i delegacji uczestniczący w zjeździe udali się do grobowca Lelewela na cmentarzu na Rossie i złożyli tam wieniec.

W ciągu dnia obradowały sekcje: historii politycznej, historii prawa, historii społecznej i gospodarczej, historii kultury, historii starożytnej i nauczania historii.

Największe zainteresowanie i najwyższa dyskusja były na posiedzeniu sekcji nauczania.

Przygotowania do przyjęcia M.S. „Piłsudskiego” w Nowym Jorku.

NOWY JORK. Przygotowania do przyjęcia M.S. „Piłsudski” są na ukończeniu. Na przystani powita statek polski kilkanaście tysięcy Polaków. Na bankiecie oficjalnym, wydanym na pokładzie w czwartek, przemawiać będą sekretarz handlu Roper i sen. Copland.

Burmistrz Nowego Jorku La Guardia przyjmie uroczystie na ratuszu prezydenta m. st. Warszawy, p. Starzyńskiego.

Masowy przyjazd turystów czeskich do Rosji.

WARSZAWA. Biura podróży w Polsce otrzymały zgłoszenie przejazdu wielkich wycieczek z Czechosłowacji przez Warszawę.

Od 30 października do 3 listopada przejadzie przez Warszawę około 1,000 turystów czeskich, udających się do Rosji na uroczystości z okazji rocznicy rewolucji bolszewickiej.

Stanowisko Polski w sprawie Palestyny.

GENEWA. Na posiedzeniu komisji politycznej Zgromadzenia Ligi w dyskusji nad sprawą mandatów kolonialnych zabrał głos w imieniu delegacji polskiej dyr. Łubieński. Oświadczył on, że Polska przywiązuje wielką wagę do sprawy Palestyny, jako siedziby narodowej żydowskiej i wskazał, że dla Polski, posiadającej ponad 3 miliony ludności żydowskiej, zagadnienie Palestyny posiada doniosłe znaczenie. Przy stałym rosnącym zaludnieniu w Polsce rząd polski jest zainteresowany w rozwoju możliwości emigracyjnych i wierzy, że postępujący naprzód rozwój Palestyny umożliwi to wzmoczenie. Na zakończenie dyr. Łubieński przyłączył się do wyrazów uznania, wypowiedzianych w dyskusji pod adresem Wielkiej Brytanii, jako mandatariuszki Palestyny.

Roosevelt liczy się z wybuchem wojny.

WASZYNGTON. Prezydent Roosevelt wobec groźnej sytuacji w Abisynji zamierza zmienić swe plany prac letnich i przybyć na jeden tydzień do Waszyngtonu przed rozpoczęciem swej okrężnej podróży po kraju. Prezydent odbędzie naradę z Hullem w sprawie środków, jakie winien zastosować rząd w związku ze stanowiskiem Ameryki w razie wybuchu wojny.

Naprawdę uchwalona ustawa o neutralności pozostawia prezydentowi dużą swobodę w razie wojny, dlatego na wypadek wybuchu wojny mogą powstać duże trudności.

Już obecnie mnożą się wiadomości o rzekomym ożywieniu się przemysłu wojennego. Dlatego też, jak podkreśla

Ogłoszenie oficjalnych wyników wyborów do Sejmu i Senatu.

Zgodnie z terminami, ustalonymi w kalendarzu wyborczym, dzisiaj Generalny Komisarz Wyborczy poda oficjalnie do wiadomości publicznej wyniki wyborów do Sejmu i Senatu.

Po upływie najdalej dni 3 od tego ogłoszenia, Gen. Komisarz prześle wybrany listy wierzytelne.

Od momentu tego wybrani kandydaci na posłów staną się formalnie posiadaczami mandatów. Po mianowaniu zaś przez P. Prezydenta Rzplitej 32 senatorów, która to nominacja nastąpi w najbliższych dniach, będą mogły Sejm i

Senat zebrać się na swe pierwsze posiedzenia, celem wyborów prezydium.

Sejm i Senat w nowej kadencji, według postanowień ordynacji winne się zebrać najpóźniej w 30 dni od dnia oficjalnego ogłoszenia wyniku wyborów. Po nieważ ogłoszenie to nastąpić ma dzisiaj Sejm i Senat mogą się zebrać najpóźniej 20 października.

Według przewidywań kół politycznych Izby parlamentarne zbiorą się wcześniej, prawdopodobnie w pierwszej połowie października.

30 bezdomnych spłonęło żywcem podczas snu w stodole.

PRAGA. W pobliżu miasta Frydek na Morawach wybuchł nagle z niewiadomej przyczyny groźny pożar w stodole, w której nocowała większa liczba bezdomnych. Spowodował niezwykle silnego żaru nie mogła straż pożarna ugasić ognia i musiała ograniczyć się jedynie do zlokalizowania pożaru.

30 osób poniosło śmierć w płomieniach.

Przypuszcza się, że ogień powstał od

ustawa o neutralności, wylania się konieczności powołania takiego aparatu, który w razie wojny rozciągnąłby kontrolę nad tym przemysłem.

O ustalenie ojcostwa w rodzinie księży Pszczyńskich.

PSZCZYNA. — W sądzie grodzkim w Pszczynie toczyła się ciekawa sprawa o ustalenie ojcostwa w rodzinie księży Pszczyńskich.

W r. 1934 ksiądz Pszczyński ojciec, liczący 75 lat, rozwodził się w Berlinie ze swoją drugą żoną Klotyldą. Z rozwódką ożenił się w kilka miesięcy później jego najmłodszy syn hr. Hochberg. W tym czasie przyszła na świat córka księcia Jadwiga hr. Hochberg, która dzisiaj liczy jeden rok. Powstał więc spór o to, kto jest ojcem dziewczynki — starszy ksiądz Pszczyński, czy syn? Początkowo sprawa toczyła się przed sądem grodzkim w Pszczynie, a obecnie przekazana została sądowi okręgowemu w Katowicach.

Suszone owoce — produktami przeciwgazowymi.

RZYM. — Jak donosi pewna agencja włoska — Niemcy ostatnio zakupiły i zakupują w Turcji duże ilości suszonych owoców, zwłaszcza migdałów, orzechów, brzoskwiń, a również i pestki z migdałów i brzoskwiń. Owoce te wraz z pestkami poddane specjalnej fabrykacji, służą do wyrabiania produktów unieszkodliwiających działanie gazów trujących.

Agencja włoska donosi, że te suszone owoce, poddane innemu działaniu, mogą służyć do wyrobu gazu trującego, o straszliwej skuteczności. Tak przynajmniej zapewnia prof. chemii eksperymentalnej uniwersytetu w Stambule.

30 maszyn piekielnych wysłano pocztą z Salzburga do Linzu.

WIEN. Do głównego urzędu pocztowego w Linzu nadeszło we środę w nocy 30 pakietów, adresowanych do wybitnych osobistości, jak członkowie rządu krajowego, funkcjonariusze policji, żandarmerji itd.

Ponieważ pakiety te wyglądały podejrzanie, urząd pocztowy kazał je przebrać do osobnego magazynu, gdzie wezwany rzeczoznawca otworzył jedną z paczek. W tym momencie nastąpiła eksplozja, która zraniła lekko rzeczoznawcę.

Zaalarmowana natychmiast żandarmerja rozpoczęła śledztwo. Dotąd wiadomo, kto wysłał te pakiety, czy narodowi socjaliści, czy też komuniści. Pakiety te nadeszły z Salzburga.

Bunt w zakładzie poprawczym.

KOZMIN. W zakładzie poprawczym wybuchł bunt pensjonariuszów, którym odebrano tytoń. Wychowankowie zdemolowali cele i zabarykadowali się, nie dopuszczając do siebie strażników przez całą dobę. Zawezwano większy oddział policji, który zlikwidował zajścia.

Zajście na granicy austriacko-bawarskiej.

WIEN. Inspektor żandarmerji austriackiej Scherkler i dyrektor szkoły Kriber udali się wczoraj na wycieczkę nad granicę austriacko-bawarską. Gdy wracali z Bawarii milicjant niemiecki, znajdujący się na terytorium austriackim, usiłował zawrócić obydwoch turystów spowrotem. Scherkler stawiał opór, wobec czego milicjant strzelił do niego, raniąc go ciężko, poczem cofnął się na terytorium niemieckie. Rząd austriacki zawiadomił o tym wypadku władze niemieckie i żąda przeprowadzenia dochodzenia.

Brytyjska koncesja w Iraku przeszła do rąk włoskich.

RZYM. Włosi zapewnili sobie całkowitą kontrolę nad Irakiem — na zachód od Tygrysu. „Ogólnowłoskie Towarzystwo Naftowe” uzyskało kontrolę nad dwoma towarzystwami brytyjskimi: „British Oil Development” i „Mossul Oilfields Co.” Grupa brytyjska miała wystąpić z obu tych towarzystw. Koncesja naftowa udzielona została przez zmarłego króla Feisala na okres 75 lat towarzystwu naftowemu.

W obronie skazanych powstańców albańskich.

TIRANA. — Sąd wojenny w Fieri zakończył swą działalność. Ogółem przed sądem tym stanęło 539 osób, oskarżonych o współudział w ostatnim powstaniu. Na karę śmierci skazano 53, na dożywotnie ciężkie więzienie — 35, oraz na karę więzienia od 10 do 20 lat 121 osób. 300 oskarżonych uwolniono. Tak wysoki wymiar kary spowodował, że akredytowani przy rządzie albańskim zagraniczni przedstawiciele dyplomatyczni zaapelowali do rządu albańskiego o złagodzenie wyroków oraz ulaskawienie skazanych na śmierć w interesie spokoju w Albanii.

Zginął wagon pocztowy w Rumunji.

CZERNIOWCE. Wielką sensację wywołało tu zaginięcie wagonu pocztowego w pociągu Czerniowce — Jassy. Pociąg ten przybył do Biela bez pocztowego wagonu, doczepianego jak zwykle w Czerniowcach.

Władze kolejowe podjęły energiczne poszukiwania zaginionego wagonu.

Walka z szaleńcem w samolocie.

TORONTO. Znany w kołach sportowych Koenecke wynajął samolot, by udać się do Detroit. Koenecke, który był pijany, podczas lotu zaatakował w szale alkoholycznym pilota i jego towarzysza. W małej kabine samolotu doszło do zaciętej walki. Koenecke otrzymał cios w głowę i stracił przytomność. Lotnikowi udało się szczęśliwie wyłą-

Dr. med. A. WOLBERG

POWRÓCIŁ

CHOROBY SKÓRNO-WENERYCZNE.
Przyjmuje codziennie od godz. 5—7 popoł.
Aleja Kościuszkii Nr. 28, telefon 13-67.

dować Cios zadany szaleńcowi był śmiertelny. Z samolotu wydobyto zwłoki Koenecke. Lotnik i jego towarzysz w walce z szaleńcem odnieśli liczne obrażenia cieleśne.

Niedźwiedź z cyrku — okaleczył dziewczynkę.

ZDOŁBUNÓW. Wczoraj z cyrku „Korona”, bawiącego obecnie w Zdobunowie wyprowadzono z klatki 3 niedźwiedzie, celem dokonania zdjęć fotograficznych. W czasie fotografii w parku kolejowym, jeden z niedźwiedzi podenerwowany obecnością tłumu zerwał się z uwięzi i począł uciekać. W czasie ucieczki niedźwiedź rzucił się na 7-mio letnią Helenę Wyszorowską, którą okaleczył.

W kilku wierszach.

— Mussolini odrzucił, jak słychać, propozycję komitetu 5-ciu wprowadzenia międzynarodowej kontroli nad Abisynją.

— Premier francuski Laval powrócił z Genewy do Paryża, aby wziąć udział w sobotnim posiedzeniu rady ministrów, do którego przywiązują w Genewie wielką wagę.

— W Genewie, w czasie śniadania przy udziale ministrów państw bałtyckich, min. Beck spotkał się z ministrem spraw zagr. Litwy Łozorajtisem.

— Zmarł w swoim majątku w Owczarkach pod Grudziądem po krótkiej chorobie b. senator Wiktor Kulerski, właściciel i wydawca „Gazety Grudziądzkiej” i „Gońca Nadwiślańskiego”. Ś.p. Kulerski zmarł w wieku lat 70.

— Ppłk. dypl. Rola-Arciszewski i ppłk. dypl. Mosser, którzy jako delegaci Sztabu Głównego brali udział w manewrach armii węgierskiej, zostali odznaczni węgierskim Krzyżem Zasługi II klasy.

— 27-letni Władysław Wiśniewski ze wsi Kołaki Małe koło Ciechanowa czyszcząc rewolwer, spowodował wystrzał i trafił przypadkowo krzątającą się po izbie żonę, Marjanę, zabijając ją na miejscu.

— Podczas ćwiczeń rzucania bomb z samolotów na poligonie rembertowskim pod Warszawą został zabity odłamkiem bomby por. Piotr Melech, który przedwcześnie wyszedł ze schronu.

— Znaleziony w Obłęgorku testament Henryka Sienkiewicza, pisany był w r. 1907 i posiada tylko wartość pamiątkową. Testament ten będzie przesłany do Muzeum Historycznego w Warszawie.

— Pierwszy dzień 6-tych ogólnokrajowych zawodów modeli latających przyniósł pełny sukces konstruktorowi warszawskiemu prof. Błaszczyńskiemu, którego trzech uczniów mają najlepsze wyniki. Ogółem startowało wczoraj 150 modeli.

— Wczoraj odbyło się w Paryżu zebranie przedstawicieli lewicowych grup parlamentarnych, poświęcone sprawie ustosunkowania się do budżetu na rok 1936. Socjaliści i komuniści domagają się od rządu zniesienia ustaw dekretywch.

Kino „LUNA”

Dziś Arcyfilm reż. Ryszarda Bolesławskiego p. t.

Malowana Zasłona

z boską

Gretą Garbo

Nigdy wspanialsza! Nigdy piękniejsza! Nie była GRETA GARBO jak w filmie „MALOWANA ZASŁONA”.

w pozostałych rolach głów.: Hebert Marshall oraz George Brent

Nad program: Tygod. Paramountu i Aktualności krajowe PAT'a.

Kino „EDEN” Aleja 12

Kto chce wiedzieć jak zdobyć szczęście w małżeństwie — powinien koniecznie zobaczyć doskonały film pt.

CZTERECH DŻENTELMENÓW

Historja nowoczesnego Adama poszukującego swej Ewy.

W rolach głównych: Mary Brian, George O'Brien i H. Mundin

Nad program: Wyborna komedia

Dziecko — czy pies?

Najnowsze Aktualności Foxa, oraz Dodatki dźwiękowe Pata.

KRONIKA.

KALENDARZYK

Sobota 21 września. Mateusza Ap.
Wschód słońca o g. 5,28. Zachód o g. 18,47

Nocne dyżury aptek.

W nocy z piątku na sobotę: Stary Rynek, Siedmiu Kamienic.
W nocy z soboty na niedzielę: Nowy Rynek, Aleja Wolności.

Uroczyste poświęcenie osiedla uczniowskiego im. dyr. Wacława Płodowskiego. W sobotę 21 b. m. gimn. państwowe im. Henryka Sienkiewicza przeżyje podniosłe uroczyste święto, poświęcenie w Romanowie osiedla szkolnego im. dyr. Wacława Płodowskiego, dla uczniów gimn. państw. im. Henryka Sienkiewicza.

W swoim czasie skreśliliśmy dokładny zarys historyczny powstania tego pięknego dzieła, które przyniesie uczniom gimnazjum szereg nieocenionych korzyści.

Aktu poświęcenia osiedla, mieszczącego się w malowniczej lesistej miejscowości dokona J.E. ks. biskup Kubiński w obecności władz miejscowych ze starostą Rogowskim i prezydentem Mackiewiczem na czele oraz rodziców i uczniów gimnazjum. Spodziewany jest przyjazd wojewody kieleckiego dr. Działyńskiego. Ponadto zapowiedzieli swój przyjazd kurator krakowskiego okręgu szkolnego p. Godecki, zastępca kuratora p. Gałęcki, wizytator średnich zakładów naukowych p. Wierzbicki i in.

Zniżki kolejowe na wystawę drogową. Do 23 b. m. obowiązują na terenie całej Rzeczypospolitej indywidualne 50 proc. zniżki kolejowe do Warszawy, dla osób zwiedzających wystawę drogową. Przyjazd do Warszawy odbywa się za opłatą normalną, powrót zaś na zasadzie potwierdzonej przez Komitet wystawy drogowej, karty uczestnictwa bezpłatnie. Karty uczestnictwa wydają bezpłatnie starostwa, biura podróży, oddziały ligi drogowej i t. p.

Ściąganie podatków. — Urzędy skarbowe otrzymały polecenie terminowego ściągania bieżących należności podatkowych oraz tych zaległości, które nie są objęte rozporządzeniami o ulgowych wpłatach.

Egzekucje podatkowe mają być wdrażane bezzwłocznie po upływie terminu płatności danego podatku.

Wylosowane bony Funduszu Inwestycyjnego. Wylosowane zostały do umorzenia bony Funduszu Inwestycyjnego oznaczone numerami: 6891, 15329, 19476, 23862, 26605, 30030, 31384, we wszystkich 10-ciu seriach wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 10 listopada 1933 roku.

Wylosowane bony wykupywane są w kasach skarbowych po 100 złotych za bon 25-złotowy.

Obostrzone przepisy korzystania z biletów kolejowych. Warszawska dykcja kolejowa wprowadziła od 15-go b. m., na mocy obowiązujących przepisów taryfowych, następujące ograniczenie prawa wyjazdu w terminie ważności biletu na stacjach położonych na odcinkach: Warszawa—Skierzwice, Łowicz, Piława, Mrozy, Nasielsk, Małkinia, Wyszaków oraz Łódź—Fabryczna, Łódź—Kalisza—Zduńska Wola, Łódź Kal.—Zielkowice, Łódź Kal.—Zgierz—Kutno, Aleksandrów—Ciechocinek, Częstochowa—Sosnowiec—Strzeżenie (wszystko włącznie); wyjazd za biletami jednorazowymi, jak również wyjazd pierwotny za biletami powrotnymi powinien nastąpić w dniu datowania biletu, przyczem w porze dnia oznaczonej na bilecie liczbą arabską lub rzymską poprzeczną, przed datą wydania biletu.

Strefa I obejmuje okres czasu od g. 0 m. 1 do g. 8, strefa II — od g. 8 do g. 16, strefa III od g. 16 do 24.

W razie przejazdu na wskazanych odcinkach w niewłaściwej porze (strefie) dnia, podróżni ponosić będą odpowiedzialność.

Uważani będą za podróżnych, jadących bez ważnego biletu. Zarządzenie to ma na celu zapobieżenie nadużyciom biletami na krótkich dystansach, co ostatnio niejednokrotnie ujawniono.

Częstochowa śle słowa wytrwania i otuchy Braciom - Polakom w Czechach.

Zwołany w dniu wczorajszym wiec protestacyjny przeciwko gwałtom czeskim na bezbronnej ludności polskiej na Śląsku Cieszyńskim stał się mocnym wyrazem powszechnych uczuć oburzenia i współczucia dla rodaków, gnębionych w zaborze czeskim. I był on również imponującą manifestacją silnego poczucia więzi narodowej, łączącej wszystkich Polaków w jedną wielką zbiorową rodzinę.

O godz. 6-tej wiecz. na placu Ministra Pierackiego ustawiły się organizacje byłych wojskowych, ZZZ., Strzelec, P.W. kolejowe, P.W. pocztowe i liczne rzesze publiczności.

Do zebranych pierwszy przemówił senator Dominik Zbierski.

Przemówienie sen. Zbierskiego.

Mówca na wstępie w silnych rzutach słowa scharakteryzował smutny los duszonej za gardło polskości na Śląsku Cieszyńskim, że zboleł uczuciem malując niedolę Polaków z nad rzeki Olzy.

„Niedawno byłem na Śląsku, byłem w Cieszynie, stałem nad brzegiem polskiej rzeki Olzy, tej Olzy, która zamiast łączyć dwie części Śląska Cieszyńskiego, rozdziela je.

Jaki to smutny widok, uderza w oczy, kiedy się patrzy na drugi brzeg rzeki Olzy, a tam wyliera obce państwo, które gnębi i prześladowa naszych braci.

Góry, zwane Beskidem Śląskim, słynne swą piękną i zdrową leśniczą powietrzem, w południowej swej części zagarnięte przez Czechów. Za górami mieszka lud polski, gorący, przywiązany do polskości, za granicą naszego Państwa pozostał polski Jabłonków, ten Jabłonków, który podczas wojny światowej był ośrodkiem Legionów Marszałka Piłsudskiego, poza granicami Polski pozostały polskie wsie i miasta, część Cieszyna, polska Karwina, Orłowa, Trzyniec, polskie huty i bogate kopalnie węgla, pozostał polski powiat Frysztański.

Najważniejsze to, że poza granicami Polski, pozostało 150 tysięcy polskiego ludu, ludu patriotycznego i dzielnego, ludu, który wyrwa się do Polski i chce należeć do naszego, polskiego Państwa.

Najważniejsze to, że za rzeką Olzą pozostała odwieczna, rdzenna polska ziemia, gwałtem wydartą Polakom przez Czechów.

Polacy na Śląsku Cieszyńskim walczyli o polskość na długie lata przed wojną światową, walczyli z żywiołowym naporem niemieckim, jak ich bracia na Śląsku Górnym, i z naporem czechizacji. Czesi szli wtedy z Niemcami przeciw Polakom.

Wysiłki Niemców i Czechów zostały przez Polaków odparte. Ślązacy zostali Polakami. Cały Śląsk Cieszyński jest ziemią niemniej polską niż powiat Częstochowski, lub powiat Poznański.

Cieszyn, piękne stare miasto piastowe, stał się bogatym ośrodkiem kultury polskiej, promieniującej na cały Śląsk.

Niestety, brak miejsca nie pozwala nam przytoczyć w całości przemówienia sen. Zbierskiego.

Stwierdziwszy odwieczną rdzenną polskość tej dzielnicy, mówca dochodzi do najbardziej dramatycznego momentu dziejów Śląska Cieszyńskiego — do stopniowego wtargnięcia wojsk czeskich w styczniu 1919 r., gdy młode państwo polskie zmagало się w krwawych zapasach z bolszewikami. Wówczas nastąpił szereg brutalnych gwałtów na bezbronnej ludności polskiej w zajętej przez Czechów dzielnicy. I Czesi dobrze zdając sobie sprawę, że ludność w razie plebiscytu w 100 procentach opowiedziałaby się za przyłączeniem do Polski, pogwałcili umowy międzynarodowe i nie zarządzili plebiscytu.

W zakończeniu swej przemowy sen. Zbierski zwrócił się do naszych zakononowanych rodaków z nad rzeki Olzy z apelem o dalsze niezłomne trwanie przy polskości. Niechaj w najcięższych chwilach źródłem otuchy i wiary w przyszłość będą dla nich pamiętne słowa Marszałka Józefa Piłsudskiego, wyrze-

czone do delegacji ze Śląska Cieszyńskiego:

„Ja i rząd polski nie dopuścimy do tego, abyście pozostali poza Polską. Trwajcie mężnie. Nadejdzie chwila, kiedy połączycie się z Ojczyzną”.

I w końcu akordzie przemówienia mówca daje mocny wyraz wiary w niezłomny bieg sprawiedliwości dziejowej:

„Spełnią się słowa Marszałka i nadejdzie chwila połączenia reszty ludu polskiego na Śląsku Cieszyńskim z Macierzą Polską”.

Przemówienie p. Kobyłeckiego.

Drugi skolei przemawiał prezes powiatowy zarządu Federacji poseł Wacław Kobyłecki i jego wczorajsze przemówienie było bodaj jednym z najsilniejszych i pod względem oratorskim najpiękniejszych wystąpień tego wyjątkowo utalentowanego mówcy.

Mówił on wczoraj, wprzód rozżarzony każde słowo do białości, mówił z blaskiem i z żarem najsłodszej współczucia dla gnębionych rodaków.

„Dziś w porannym komunikacie radiowym podano wiadomość, że na terenie Czech tamtejsza organizacja Sokoła urządziła olbrzymie manifestacje przeciw polskości. Ci, którzy w brutalny sposób gnębią polskość, ci którym się wydaje, że na narodzie polskim robi to jakiegokolwiek wrażenie, — urządzają manifestacje przeciwko nam skierowane.

Co chcą przez to osiągnąć? Czy chcą wobec zagranicy pokazać, że są ożywieni zapałem wojennym, że nagle wstąpił w nich nowy duch bohaterski, że się nagle poczuł narodem walecznym i rycerskim? Że stanowią taką potęgę militarną, która potrafi nawet grozić Polsce?

A może im się wydaje, że naród polski ułęknie się manifestacji sokoła czeskiego i z pokorą znośić będzie niepożyteczne wybrki czeskich bohaterów, którzy są odważni tylko wobec bezbronych?

Następnie mówca przeciwstawia bohaterstwu i ofiarne polskie dobijanie się z bronią w ręku do bram upragnionej wolności, męczeński pochód żołnierza polskiego do wolnej niepodległej Ojczyzny — dostatecznie znanym metodem czeskim.

Przy tej sposobności w silnych słowach omawia on postawę Czechów podczas wojny światowej, gdy całymi pułkami, z orkiestrami na czele, przechodzili oni na stronę nieprzyjaciela.

W fundamentach naszego bytu państwowego jest krew żołnierza polskiego, w fundamentach zaś ich niepodległości leży zdrada. Typową postacią żołnierza polskiego jest Lis Kula, najpiękniejsze i najdumniejsze wcielenie bohaterskich cnót żołnierza polskiego. Ich bohaterem narodowym jest typ legendarnego Szwajka.

„Niechaj bracia nasi wiedzą, że za nimi stoi cały naród polski, który poprzez most na Olzie ścisła im serdecznie dłoń.

Obywatele! jako wyraz naszych uczuć, jako zbiorowy protest przeciwko uciskowi Polaków w Czechosłowacji proponuję Wam następującą rezolucję:

REZOLUCJA.

My, mieszkańcy miasta Częstochowy, zebrani dziś, na placu im. Br. Ministra Pierackiego, w liczbie kilku tysięcy, przedstawiciele wszystkich warstw i ugrupowań całego miejscowego społeczeństwa, potępiamy nieczyny ucisk Polaków w Czechosłowacji, oraz protestujemy przeciw walce, stosowanej przez Czechów wobec naszych rodaków. Nie damy i nie pozwolimy gnębić Polaków na Śląsku nad Olzą, którego od wieków polscy z pochodzenia, języka i kultury mieszkańcy słusznie i sprawiedliwie domagają się powrotu do Polskiej Macierzy.

Przypominamy, że wbrew pierwotnym postanowieniom plebiscytu na Śląsku Cieszyńskim dotychczas nie doszedł do skutku i że kraj ten podzielono niesprawiedliwie, nie oglądając się na wolę polskiej ludności w czasie, kiedy woj-

ska bolszewickie stały u wrót Warszawy.

Naród polski nigdy nie uznał niezgodnego z zasadami samostanowienia narodów bezprawia, czemu dał dowód Sejm polski nie ratyfikując decyzji w sprawie podziału tego polskiego kraju. Wobec powyższego domagamy się od czynników międzynarodowych wszczęcia kroków w tym kierunku, aby ludność etnograficznie polskich terenów w Czechosłowacji mogła dać w plebiscycie wyraz swojej istotnej woli co do przynależności państwowej.

Równocześnie, jako odpowiedź na postępowanie czeskie, żądamy:

a) aby obywatele czescy stale zamieszkujący w Polsce, a zwłaszcza ci, którzy wyjeżdżali z Polski do Czech celem odbycia służby wojskowej, w pierwszym rzędzie zostali wydani niezwłocznie z granic Polski.

b) by całe społeczeństwo w imię solidarności narodowej bojkotowało przedmioty wytwórczości przemysłu czeskiego oraz zbojkotowało Czechy pod względem turystycznym.

Braciom Polakom ze Śląska nad Olzą ślemy słowa otuchy i zapewnienia, że naród polski jest z nimi, a na brutalność i siłę pięści czeskiej gotowy jest odpowiedzieć swoją gotowością żołnierską.

Zebrani odpowiedzieli burzą manifestacyjnych okrzyków, jednogłośnie zatwierdzając odczytaną przed chwilą rezolucję.

Rozlegają się dźwięki Pierwszej Brygady, poczem formuje się pochód i na czele z senatorem Zbierskim, posłem Kobyłeckim i seniorem miejscowej Federacji pułk. dr. Mikulskim przeciąga ulicami śródmieścia, gromkimi okrzykami manifestując swoje oburzenie przeciwko gwałtom czeskim.

Nadzór policyjno - budowlany.

Minister spraw wewnętrznych podpisał rozporządzenie o nadzorze policyjno budowlanym nad wykonywanymi robotami budowlanymi. Rozporządzenie to z datą 14 września r. b. ukazuje się ma w jednym z najbliższych numerów dziennika urzędowego i wejdzie w życie w 3 miesiące od daty ogłoszenia.

Rozporządzenie to obejmuje szczególne postanowienia dotyczące prowadzenia ksiąg kierownictwa technicznego, planów itp. Zaprowadzona będzie poza tem księga, która będzie obejmowała wszystkie dane dotyczące budowy danego obiektu. Poza tem rozporządzenie określa ściśle termin zawiadomienia władz o przystąpieniu do wykonywania robót, zmianach w kierownictwie przerwaniami i ukończeniu budowy oraz zawiera postanowienia o robotach wykonywanych bez pozwolenia. Przepisy rozporządzenia nie obowiązują jedynie przy wznoszeniu parterowych budynków mieszkalnych i gospodarskich w gminach wiejskich, które podlegają będą przepisom dla gmin miejskich.

Szczęśliwa kolektura. W dniu wczorajszym w szczęśliwej kolekturze S. Haftka i S. Borzykowski (Aleja 2), znanej z szeregu znacznych wygranych padła wygrana 20 tysięcy zł. na los Nr. 79431.

Jak już wyżej zaznaczyliśmy, wygrana ta jest nowym ogniwem w długim łańcuchu pięknych sukcesów szczęśliwej kolektury, której wielu graczy ma bardzo wiele do zawdzięczenia.

Tym razem naprzekór popularnemu przysłowiu, że biednemu zawsze wiatr wieje w oczy, los uśmiechnął się prawdziwym biedakom, dla których wygrana stała się istną deską ratunku.

To też wieść o wygranej przyjęli z wprost nieopisanymi łzami radości i szczęścia, dosłownie rzucając się na szyję właścicielom szczęśliwej kolektury.

Losy I-ej klasy są już do nabycia. **Czarna kawa.** W sobotę dnia 21 bm. od godz. 20-ej w miłym gronie eleganckiej Częstochowy pić będziemy czarną kawę w gmachu Ochronki Towarzystwa Dobroczynności przy ulicy Przemysłowej 6. Dochód z tej imprezy przeznaczony jest na rzecz ochronki.

10.870 robotników zatrudniają częstochowskie fabryki włókiennicze. W dniu 16 b. m. we wszystkich miejscowych fabrykach włókienniczych zatrudnionych było 10 870 robotników, z których 2 518 pracowało przez 5 dni w tygodniu, 941 przez 4 dni, 1681 przez 3 dni i 5730 przez 6 dni w tygodniu.

Nowa prąmatyka pracowników ubezpieczalni. Nowa prąmatyka dla pracowników ubezpieczalni jest w tej chwili przedmiotem szczegółowych narad w zakładzie ubezpieczeń społecznych.

W naradach tych biorą udział przedstawiciele kilku związków, którzy zgłosili szereg wniosków i poprawek.

W dniu wczorajszym narady były kontynuowane w szerszym gronie, poczem zapadnie ostateczna decyzja.

Złot klubów „Makabi”. Z uwagi na zgłoszenie udziału poważnych klubów, zajmujących stanowiska mistrz. w odnośnych gałęziach sportu, część sportowa zlotu zapowiada się nader ciekawie.

Program zlotu:

Sobota 21 bm. o godz. 14 przedboje w piłkę nożną, koszykówkę i siatkówkę panów, oraz finał, następnie przedbiegi i finał na 1500 mtr.

O godz. 16 zawody bokserskie w sali „Makabi”.

Godz. 20.30 uroczyste otwarcie zlotu i akademja.

Niedziela 22 bm

Godz. 8 rano: międzybiegi i finały biegów, skoków i rzutów.

Godz. 13.30: zbiórka wszystkich uczestników zlotu ze sztandarami na stadionie im. Marsz. J. Piłsudskiego, gdzie nastąpią dalsze pokazy.

Godz. 20 sala „Makabi”: rozdanie na gród i dancing towarzyski.

635 samochodów osobowych w woj. kieleckim. Jak wynika z statystycznych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego, w całej Polsce zarejestrowanych jest 14.438 samochodów osobowych prywatnych i urzędowych, z tego 635 samochodów w województwie kieleckim.

Liczba dorożek samochodowych (tak sówek) w woj. kieleckim wynosi 46.

Zagadkowy pustelnik z lasu olsztyńskiego. Onegdaj w lesie olsztyńskim zatrzymane zostało dość zagadkowe indywiduum w osobie mężczyzny w wieku około lat 50, o długiej czarnej brodzie i w długiej bekiesz, skrojonej wzorem szat zakonnych. Pod bekieszą miał on suknię kobiecą.

Zatrzymany w tym niezwykłym stroju mężczyzna uparczywie milczy na wszelkie zapytania, dotyczące swojego wieku, osobistości i pochodzenia. Za całą odpowiedź ma on jedynie to, że mając wiele grzechów na sumieniu, postanowił zerwać z marnym światem doczesnym i stać się pustelnikiem.

Słowem, władze stanęły w obliczu intrygującej „żywej zagadki”, narazie dość trudnej do wyświeślenia.

Pożar fabryki przy ul. Przemysłowej. Wczoraj o godz. 14.30 wybuchł pożar w fabryce dodatków szczotkarskich N. Rozencwajga przy ul. Przemysłowej 11.

W czasie pracy zapalił się motor, od którego zajęły się większe ilości surowca (trawy morskiej). W krótkim czasie cała hala fabryczna stanęła w płomieniach. W chwili przybycia straży ogniowej ogień poważnie zagrażał kilku zakładom fabrycznym, mieszczącym się w tym samym co fabryka Rozencwajga budynku.

Tylko dzięki energicznej akcji ratunkowej pożar nie przybrał większych rozmiarów. Część znajdujących się w płonącej hali materiałów zdołano uratować, mimo, że ogień, natrąfiwszy na łatwopalny materiał rozszerzał się z przerażającą szybkością. Po półgodzinnej akcji ogień ugaszono. Straty spowodowane przez pożar nie zostały jeszcze ustalone, są one jednak poważne.

Mucha w chlebie. Mieczysław Bojarski zam. w Rakowie (domy fabryczne 2) kupił w sklepie pół kg. chleba, pochodzącego z piekarni Windmana mieszczącej się przy ul. Piłsudskiego, w którym znalazł zapieczoną muchę.

Groźby są karalne. Jan Dederko, zam. przy ul. Jaskrowskiej 150, groził zabójstwem Abie Bresterowi (ul. Warszawska 122), który o groźbach Dederki zameldował policji.

Za kradzież pozbawienie wolności na przeciąg 8 lat.

Niezwykły typ przestępczy stanął wczoraj przed Sądem Grodzkim.

Ujmująca twarz o sympatycznych po ciągłych rysach, inteligentny wyraz bystro biegających oczu, wcale dobre i czyste wyślowienie, chwilami zadziwiająca u człowieka z wykształceniem w ramach czterech oddziałów szkoły powszechnej, eleganckie ubranie i wytwórny jasny piśniowy kapelusz, w którym oskarżony przez krótką chwilę paradował na rozprawie sądowej, — oto zewnątrzna sylweta 22 letniego Izraela Lajba Federmana, aczkolwiek figurującego w księgach stałej ludności m. Łodzi, lecz ustawicznie znajdującego się w rozjazdach po całym kraju w celach wybitnie kryminalnych.

Pomimo młodego wieku Federman ma bardzo bogatą kartę karalności. W swoim dorobku ma on już szereg wyroków skazujących, z których wymienimy 1 rok więzienia za kradzież znaczeków stemplowych na sumę około 900 zł. z biura dzienników „Renoma”. Na wczorajszą zaś rozprawę został on sprowadzony z więzienia w Rzeszowie.

Jak wynika z karty karalności Federmana, jego specjalność polegała na kradzieży znaczeków stemplowych i weksli, po każdej pomyślnie dokonanej kradzieży szybko zmieniał on teren działalności i w poszukiwaniu złotego runa jechał dalej, na los szczęścia, mając zgóry wykupiony bilet okrężny, uprawniający do jazdy na terenie całego państwa.

W dniu 29 marca br. po raz drugi zawitał on do Częstochowy i tym razem w towarzystwie drugiego nieujawnionego sprawcy oddawiał sklep tabacznym p. Wolfa Strosberga przy ulicy Aleja Wolności 1.

Doskonale zgrany duet złodziejski za stosował pomysły trick. Pierwszy wszedł do sklepu Federman i zażądał

papieru pakowego i pod pozorem, że nie może znaleźć odpowiedniego gatunku, rozłożył kilka arkuszy na ladzie.

Po chwili do sklepu wszedł drugi osobnik i poprosił o maszynkę do robienia papierosów. Obecna w sklepie żona właściciela na chwilę odwróciła się plecami do kupujących, aby znaleźć na półce pudełko z maszynkami do papierosów. Wówczas Federman błyskawicznie wyciągnął ukrytą pod papierem rękę i łcie mistrzowskim ruchem wyciągnął z szufladki książkę ze znaczkami stempla wami, poczem obydwaj „klijenci” szybko ulotnili się.

Poszkodowana właścicielka sklepu rozpoznała Federmana z fotografii, okazanej jej w miejscowym wydziale śledczym. Na podstawie tego rozpoznania Federman po pewnym czasie został ujęty, lecz współnika swego nie ujawnił.

Sprawę Federmana rozpatrywał sędzia Łyzicki, który dotychczas zasiadał w sesjach kompletowych wydziału karne go Sądu Okręgowego, protokół posiedzenia prowadził apl. sądowy Rozensztajn, z ramienia poszkodowanego oskarżenie popierał mec. J. Markowicz.

W pewnym momencie sędzia, chcąc poszkodowanemu ułatwić katagoryczne rozpoznanie oskarżonego, polecił Federmanowi, aby włożył na głowę jasny piśniowy kapelusz, w którym owego marcowego dnia był on w sklepie Strosberga.

Sąd po przeprowadzeniu wyczerpującego przewodu uznał Federmana winnym inkryminowanej mu kradzieży i biorąc pod uwagę wielokrotną jego karalność i stałe napięcie złej woli, nie robiące najmniejszej nadziei poprawy na przyszłość, skazał go na 3 lata więzienia i następnie po odciernieniu tej kary na umieszczenie w zakładzie dla nieprawnych na przeciąg lat 5.

OKRUTNA ZEMSTA. Krwawe zajście we wsi Zawada.

Mamy do zanotowania wypadek niesłychanego zezwierzczenia, który wydarzył się we wsi Zawada (gm. Poczesna) pod Częstochową.

Syn tamtejszego gospodarza, Józef Jabłoński, lat około 17, spotkał na torowisku, należącym do jego ojca, mieszkankę tejże wsi, Brzonowską, która usiłowała podobno dokonać kradzieży torfu, jak twierdzi Jabłoński. Oburzony młodzieniec popchnął Brzonowską, zmu szając ją do ustąpienia z torowiska.

Po powrocie do domu Brzonowska poskarżyła się swemu mężowi Stefanowi, ten zaś postanowił rozprawić się z Józefem Jabłońskim.

Gdy młodzieniec przejeżdżał w towarzystwie gospodarza Józefa Szyja koło domu Brzonowskiego, ten uzbroidł się w siekiere i rzucił się w stronę chłopca, usiłując ugodzić go siekierą. W obronie napadniętego stanął Szyja. Na nim to wyładował napastnik całą swą złość, za dając mu liczne ciosy obuchem siekiery. Z zamieszania skorzystał Jabłoński i zbiegł, unikając niechybnej śmierci, z rąk rozbewstwionego Brzonowskiego, który odstąpił od masakry dopiero wówczas, gdy Szyj nadbiegł z pomocą sąsiedzi.

Zajście powyższe powtórzyło się następnego dnia rano, gdy Szyja pał był do na swej łące. Brzonowski ukrywając siekiere pod marynarką, przyjechał (na pastwisko rowerem i pobił Szyję dotkliwie po całym ciele jakimś tępem narzędziem, wskutek czego pobity runął na ziemię, tracąc przytomność. Zdawałoby się, że Brzonowski, po dokonaniu tej dzikiej „vendetty” zaniecha dalszych ataków, stało się jednak inaczej.

Tegoż dnia popołudniu Brzonowski, dobrawszy sobie do pomocy swego szwagra, Franciszka Rakowskiego, 15-letniego syna Stanisława i kolegę tego ostatniego Dominika Kitę, napadł poraz trzeci na powracających z pastwiska do domu małżonków Szyja.

Brzonowski zaatakował Szyję, Rakowski zaś jego żonę. Obaj uzbrojeni byli w różne ciężkie przedmioty. Z napaści tej małżonkowie Szyja wyszli straszliwie zmasakrowani. Pozatem leżącemu bez przytomności na ziemi Szyję Kitę i Stan. Rakowski obrzucili kamie-

stwem do poprzednio obowiązującej ustawy — postanowienia o obowiązku gmin dostarczania kierownikom (samolistnym nauczycielom) publicznych szkół powszechnych dwóch móg omego gruntu. W związku z tym nowym stanem prawnym gminy przystąpiły do odbierania nauczycielom gruntów gminnych.

Wobec takiego stanu rzeczy Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwróciło się do wojewodów, przewodniczących wydziałów powiatowych: prezydentów miast z oznajmieniem, że uważa za wskazane pozostawienie i przydzielenie nadal nauczycielom na tych samych warunkach gruntów gminnych. Wyjaśnienie ministerjalne nie dotyczy oczywiście gruntów użytkowanych przez nauczycieli na podstawie fundacji i umów dotąd istniejących.

Widłami w nogę.

Na podwórzu domu nr. 132 przy ul. Chłopińskiego 26 letni Antoni Bednarski, z nieznanymi bliżej powodów, uderzył widłami w nogę 16-letniego Mieczysława Lubańskiego (ul. Dąbrowskiego 48), którego pogotowie przewiozło w stanie ciężkim do szpitala Ubezpieczalni Społecznej.

Gdy świadek tego zajścia, Bolesław Tomas, zwrócił się do Bednarskiego z zapytaniem dlaczego pobił Lubańskiego, Bednarski pobił również i jego.

Awanturnikiem zajęła się policja.

Pomysłowy złodziej. Sprytnym oszustem i złodziejem w jednej osobie okazał się 15-letni Stanisław Brzozowski, zam. w Zawierciu przy ulicy Limanowskiego.

Przybył on wczoraj do mieszkania p. Anny Wysockiej (Aleja 54) z listem, na którym większymi literami wypisane były słowa: „Do Szanownej Inteligencji”, prosząc o datek na zakup książek szkolnych dla dzieci.

W pewnej chwili, gdy p. Wysocka udała się do sąsiedniego pokoju, Brzozowski skradł leżącą na stole portmonetkę, zawierającą 16 złotych i zbiegł. Został jednak wkrótce ujęty i osadzony w areszcie.

Kto wygrał na loterii?

Wczoraj, w 10 ym dniu ciągnięcia 4-ej klasy 33 Loterii Państwowej główne wygrane padły na następujące numery:

I.
50,000 na nr. 35168.
10,000 na n-ry: 2917 56718 73468 82009 140983.
5,000 na n-ry: 58975 92260 103223 148086 181240.
2,000 na n-ry: 26218 33140 47616 49504 51228 73345 78913 80400 80552 95223 109897 131477 132268 138046 143199 148732 153455 158339 183232.
1,000 na n-ry: 5241 11013 14410 34842 37029 40121 41831 42111 42441 40927 45747 45488 49136 49183 51398 59321 62071 74636 79182 80406 84531 85184 85512 91047 91395 94916 96604 98908 98028 102712 109134 109459 117195 117436 120463 112377 129250 126478 152573 153281 153889 161251 165271 168045 171005 177202 180489 182978.

II.
20,000 na nr.: 79421.
10,000 na n-ry: 33639 91933 93894 108236 111951.
5,000 na n-ry: 82688 103611 160300.
2,000 na n-ry: 16135 17642 19673 22791 38038 41066 66676 71926 76859 77333 98496 99907 105270 106202 110918 113419 121359 121675 124189 140175 141237 142324 151341 156278 158438 171260 172965.
1,000 na n-ry: 3351 18110 46375 46523 50813 53340 56344 61502 62011 70604 74418 78581 89172 103835 104440 105939 115369 118632 123213 132462 136044 148316 157600 158572 159486 172102 180722.

Twoją wystawę okienną oglądają setki ludzi—Twoje ogłoszenie w „SŁOWIE” czytają tysiące ludzi. Dlatego ogłaszaj się najczęściej w „SŁOWIE”.

Ziemia pod uprawę dla nauczycieli szkół powszechnych. Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych nie zawiera — przeciwnie-

Podwyższenie norm przemiatu zboża. Z dniem 1 października b. r. wejdzie w życie rozporządzenie o prze-miale pszenicy i żyta, mające na celu zwiększenie wewnętrznej spożycia zbóż chlebowych i ze względu na to, dopuszczające do obrotu tylko mąkę pszeną do 65 proc. i żytnią do 55 proc. Wszystkie inne gatunki mąki o wyższym odsetku przemiatu nie będą dopuszczo-ne do sprzedaży, ani też do wypieku czy innej przeróbki przemysłowej.

Poza tem będzie mogła znajdować się w obrocie żytnia i pszena mąka razowa, pełna 90 proc. Inne gatunki mąki będą mogły być używane tylko we własnym gospodarstwie rolników, o ile nie będą stosowane przez nich do wy-pieku w celach handlowych.

Władze administracyjne będą prowa-dziły ścisłą kontrolę zakładów przem-yślowych i handlowych oraz ujawnienie przemiatu, sprzedaży, lub przeróbki, niedopuszczonych do obrotów gatunków mąki.

Przekroczenie przepisów rozporzą-dzenia poza represjami karnymi będzie pociągało za sobą również konfiskatę towaru.

Od 1 października b. r. mąka znaj-dująca się w handlu winna być przecho-wywana w workach ściśle znakowanych według postanowień rozporządzenia. — Z dniem wejścia w życie rozporządze-nia o przemiale pszenicy i żyta, wszyst-kie dawne zapasy gatunków mąki niedo-puszczonych do obrotu, muszą być wy-cofane z handlu i przeróbki, o ile do tego terminu nie zostaną skonsumo-wane.

Zdanie „gnębi dłużników“ jest obrazą. Sąd Apelacyjny rozstrzygał pytanie, czy postawienie zarzutu, że ktoś gnębi swoich dłużników jest hań-bią i może stanowić zniesławienie.

Przedmiotem rozprawy był proces wytoczony przez Białostockie Towarzy-stwo Kredytowe gazecie „Unser Zeitung” w związku z artykułem dotyczącym działalności towarzystwa, gdzie autor, podając krytykę pracę tej instytucji, napisał m. in., że towarzystwo „bez li-tości gnębi swoich dłużników”.

Towarzystwo poczytało ten zwrot za zniesławienie i w wyniku wniesionej skargi redaktor odpowiedzialny wydawni-cтва stanął przed sądem.

Sąd Okręgowy w Białymstoku ska-zał redaktora na 2 tygodnie aresztu i 50 zł. grzywny, uznając, że zachodzi wypadek zniesławienia.

Sprawa znalazła się wczoraj na wo-kandzie warszawskiego Sądu Apelacyjne-go w związku odwołaniem się wniesio-nem przez obronę, która ofiarowała do-wód prawdy i dowodziła, że w czynle oskarżonego brak cech przestępstwa, gdyż pod pojęciem „gnębienia dłużni-ków” rozumiał on bardzo energiczne ściąganie należności, co raczej chlubnie świadczy o sprężystości instytucji.

Rzecznik oskarżenia, adw. Lemkin wnosił o zatwierdzenie wyroku I szej Instancji i wywodził, że zarzut gnębie-nia dłużników podrywa zaufanie do in-stitucji kredytowej i zniechęca do nich klientów. Postępowanie firmy banko-wej z dłużnikami jest kwestją bardzo delikatną w obecnych czasach i trzeba umieć się z nimi obchodzić. Klienci, wśród których rozpowszechnia się wia-domość o rzekomej bezwzględności w stosunku do dłużników, zniechęcają się do instytucji, gdyż w obecnych czasach przyzwyczajeni są do pobłażliwego trak-towania.

Sąd zatwierdził wyrok na redaktora odpowiedzialnego p. Gurewicza.

Z KRAJU.

Huragan nad morzem.

Nad morzem północnym i północno-zachodnią częścią Niemiec szalał ostat-nio straszliwy huragan. W Hamburgu i okolicy wiatr uszkodził wiele dachów, powyrwał drzewa uliczne, przerywając na przeszło 20 minut miejską komuni-kację tramwajową. Kilka osób zostało rannych. W porcie hamburskim kilka-nasie statków wstrzymało wyjazd, o-czekując na lepszą pogodę. Również i w Bremie wichura wyrządziła wielkie szkody. W okęgach przemysłowych Rze-zy, Essen, Duisburgu itd. szalejąca bu-rza spowodowała wiele strat. Kilka o-sób jest rannych, w tem dwie ciężko. W jednej z dzielnic Duisburga wiatr wyrwał 500 drzew ulicznych. W Solin-

Częściowa obniżka taryfy osobowej na kolejach.

Wielka ilość najrozmaitszych tabel ulgowych, zaświadczeń, legitymacyj i biletów wpływa ujemnie na szybkość załatwiania interesantów przez kasy na kolejach i utrudnia prawidłową kon-trolę konduktorską. W związku z tem w nowej taryfie osobowej wprowadzo-no szereg uproszczeń, które ułatwią jej stosowanie. Jednym z najważniejszych udogodnień będzie częściowa obniżka taryfy w dziale, dotyczącym przeja-zdów na średnie dystanse. Obniżka ta zostanie przeprowadzona przez dopro-wadzenie taryfy normalnej do wysokoś-ci taryfy podmiejskiej, obowiązującej obecnie.

Uproszczenia w zakresie tabel opłat i biletów nastąpią przez zastosowanie stosunku procentowego od tabeli nor-malnej, jaka będzie obowiązywała, a nie jak dotychczas, kiedy wiele ulg o-

bliczano od dawnej taryfy, która prze-stała obowiązywać w r. ub. Ułatwi to w znacznym stopniu orientację publi-czności, co do wysokości ulg. Jedno-cześnie zostanie zredukowana ilość różnego rodzaju biletów t. zw. czaso-kresowych na przejazdy wielokrotne. Zostanie tylko kilka zasadniczych ty-pów ogólnie dostępnych, jak miesięcz-ne i tygodniowe. Dla bliższych prze-jazdów zostaną wprowadzone bilety powrotne.

Wskutek częściowej obniżki taryfy normalnej i zrównania jej z podmiej-ską zdecydowano dla wygody podróż-nych pociągów dalekobieżnych zam-knąć je dla ruchu podmiejskiego przez skasowanie postojów na najbliższych stacjach. Pierwsze postoje będą przewi-dziane poza obrębem strefy podmiej-skiej.

OBRAZKI SĄDOWE.

Ożenił się.

— Feliks Dąbrowski! — zawołał sędzia.

— Jestem, proszę sądu ostatecznego.

— Jakże to było z tą nocną awanturą na Piłsudskiego?

Pan Dąbrowski odchrząknął, musnął palcami za-wiesiste wąsy i odrzekł:

— Opowiem panu sędziemu wszyst-ko detalicznie.

Siedzim sobie ja z Antkiem Siw-kiem w jednej restauracji przy stoliku wieczorem i pociągamy z kielonków, jak Pan Bóg przykazał. Aż tu podchodzi do nas znajomek, co także samo ko-niem robi i powiada:

— Zgadnijcie chłopaki, co się z Frankiem Zawistowskim zrobiło?

A Franek to je mój przyjaciel od serca.

Więc mnie zara złe przeczucie tknę-ło i pytam:

— A niby co?

— Ożenił się

— Patrzenie państwo! — mówię. — Jakie to nieszczęścia po świecie cho-

dzą. Pomniesz, Antoś — powiadam — jakieśmy z nim w zeszły czwartek pili? Chłopak był zdrów jak ryba, a tera ni z tego, ni z owego żonały.

A na to Antoś:

— Nie masz go co żalować, Felek. Pamiętasz, że mu niedawno pierwsza żona kojnęła? Znakiem tego nie wart on był takiego szczęścia, o wiele się drugi raz przed ołtarz pakował. Pętał z niego, mówię ci, Feluś, i ofierma zwy-czajna, w nadbudówkę kopana. Z ta-kim fejem to nawet zadawać się nie wypada.

Tak Antoś powiedział. A mnie za-łość wielka za serce wzięła, że mi przy-jaciel najdroższy takiego wstydu narobił i poszedłem pod jego dom, żeby zeso-baczyć go na perłowo. Tak też i zrobi-łem. Meldowałem go od najgorszych, panie sędzio, tak długo, aż mi ulżyło. No bo czy nie zasłużył na to, proszę sądu wysokiego? Zasłużył, flimon dęty. Ponieważ, że własnymi rękami szczęś-cie swoje spaskudził.

Sąd skazał pana Dąbrowskiego na 5 złotych grzywny z zamianą na 1 dzień aresztu.

gen szalejącej burzy towarzyszyło tak znaczne obniżenie się temperatury, iż spadł pierwszy w tym roku śnieg.

Sensacyjny zwrot w sprawie o spadek.

W głośnej sprawie nadużyć na szko-dę fundacji ś. p. hr. Jakóba Potockiego zaszedł sensacyjny zwrot.

Wczoraj władze prokuratorskie w Warszawie powiadomiły obrońcę barona Nolkena, iż dochodzenie przeciwko Nolkenowi zostało umorzone. W ten sposób b. sekretarz ś. p. hr. Potockiego został zrehabilitowany a sprawa o krociowe nadużycia, w którą zamieszani są ple-nipotentci Rozenbergowie, jest przedmio-tem dalszego śledztwa.

Skarcony syn zastrzelił ojca.

Józef Szulim, lat 18, zamieszkały z rodzicami we wsi Budziska, pod War-szawą, powrócił późno w nocy do domu kompletnie pijany.

Ojciec jego, Tomasz, lat 68, zaczął robić synowi wymówki.

Pijany chłopak wytrącony z równo-wagi uwagami ojca, dobył rewolweru i strzelił, kładąc ojca trupem na miejscu. Ojciec obojętne aresztowała policja.

Na tropie meteoru.

Widziano go w całej Polsce.

Nad horyzontem Warszawy dostrze-zono w czwartek ub. tygodnia o godz. 22-iej niezwykle jasny meteor. Obser-watorja astronomiczne w Polsce przy-stąpiły do ustalenia drogi meteoru i przypuszczalnego miejsca jego spadku. Meteor ten zaobserwowano w Chrza-nowie, w Nowym Sączu, w pobliżu prze-lęczy Dukielskiej, przez 53 sekund, w pobliżu Sokala, Kowla, jezior Augustow-skich, w Gdyni oraz w Wielkopolsce. Ponadto zjawisko to dostrzegła osada jednego z jachtów polskich, która tej

nocy znajdowała się na pełnym Bałty-ku, w pobliżu wyspy Bornholm. Feno-men ten był oprócz tego obserwowany na Śląsku niemieckim, we Wrocławiu. Z danych tych wynika, że meteor prze-biegł (nieco skośnie ku wschodowi) od południa ku północy, ponad zachodnią Polską, na wysokości około 100 km. nad powierzchnią ziemi i zniknął nad Prusami Wschodnimi.

Droga jego, co do kierunku, była zhlizona do słynnego „meteoru łowic-kiego”, który pół roku temu (12 marca) przebiegł nad Polską, „lądując” jednak-że w okolicy Łowicza.

Kto wie, czy oba meteory, które przecięły orbite ziemską w dwóch prze-ciwległych punktach, nie pochodzą z te-go samego źródła. Pokaże to bliższe o-pracowanie całości obserwacji.

Ludzie ukryci w „trumnach”.

Co wykryła nocna rewizja w fabryce łódzkiej?

Łódzki inspektor pracy od dłuższe-go już czasu prowadzi systematyczną walkę z niedozwolonem zatrudnianiem robotników po nocach. W tym celu przeprowadzane są często nocne kon-trole w różnych fabrykach.

Ostatnio w nocy dwaj obwodowi inspektorzy pracy w asyście policjan-tów przeprowadzili kontrolę w 18 prze-dalniach. M. in. odwiedzone fabrykę Wolfa Frenkla i Szpiry przy ul. Bazarnej 5. We wszystkich kontrolowanych firmach pracowały nocne zmiany, przy-czem zatrudniano tam nie tylko męż-czyzn, ale i kobiety.

Rewelacyjnych odkryć dokonano w czasie kontroli fabryki Szpiry. Po wej-sciu w obręb zakładów inspektorzy pra-cy odnieśli wrażenie, że w całej fabry-ce niema ani jednego robotnika. Tym-czasem wszystko wskazywało, że praca musiała być przed paru minutami na-gle w pośpiechu przerwana. Kiedy od-

sunięto przypadkowo jakąś belę zauwa-żono dziwnego kształtu koryta odwró-cone dnem do góry, przypominające trumny. Odsunięto dalsze bele przędzy i odwrócono koryta.

Okazało się, że podłodze sali wyży-łone bione są rowy i w rowach tych ukryci byli robotnicy, których dla uchronienia przed uduszeniem przykryto korytami z desek, a następnie zamaskowano te koryta belami wełny.

Dla sporządzenia protokołu udano się do kantoru omawianej firmy. Tutaj do uszu inspektorów doszły jakieś po-dejrzanne szmery. Wykryto zamaskowa-ne drzwi i dodatkowe ściany drewnia-ne, za którymi również byli ukryci ro-botnicy, pracujący w nocy.

Okazało się również, że firma wy-stawia na dachu stałą wartę, ukrytą za belą bawełny. Gdy przed fabryką zatrzymywał się samochód strażnik z dachu alarmował pracujących robotni-ków, którzy chowali się w prowizorycz-nych grobach.

Ponieważ firma Szpiry było już wie-lokrotnie skazywana na grzywnę obec-nie jej właścicielom grozi kara bez-względnej aresztu do miesiąca i grzyw-ny do 5 000 złotych.

ZE SWIATA.

Narodowa bohaterka Rumunji.

W Bukareszcie odbyła się podnio-sła uroczystość odsłonięcia pomnika narodowej bohaterki Rumunji Katarzy-ny Teodoriu. Wziął w niej udział król Karol II w otoczeniu członków rządu. Pomnik wzniesiony został w samem centrum Bukaresztu z inicjatywy ligi narodowej kobiet rumuńskich.

Katarzyna Teodoriu urodziła się w roku 1898, w małej miejscowości opo-dal Bukaresztu. Do szkoły średniej uczęszczała w stolicy. Wybuch wojny zastał ją jako harcerkę, opiekującą się odtąd transportami rannych żołnierzy, napływających z frontu rzeki Jiu Młoda wówczas dziewczyna dowiedziaw-szy się o śmierci swego brata, który poległ na wojnie, postanawia ją pom-ścić. Przebrana w strój żołnierza wal-czy na froncie.

W r. 1916 ciężko ranna zostaje u-mieszczona w szpitalu w Jassach. Po opuszczeniu szpitala zostaje osadzona w areszcie za noszenie zabronionego stroju. Po wyjściu na wolność otrzy-muje krzyż wojskowy i stopień hono-rowego porucznika.

W tym stopniu dowodzi następnie plutonem wojska na froncie. Pada na posterunku przebita kulami nieprzy-jacielskimi, jako 18 letnia dziewczyna.

Bohaterski czyn Katarzyny Teodoriu przeszedł do historii, która dzielną dziewczynę nazwała narodową bohater-ką Rumunji.

Oryginalne zbiorowe samobójstwo.

W obliczu oniemiałych przeraże-nia 50 widzów, popełniło samobójstwo czterech młodych Japończyków, ska-cząc do krateru wulkanu Mihaza. Każdy skacząc wymieniał kolejny numer, wznosząc okrzyk „Banzaj”. Po kilku go-dzinach jeden ze samobójców wyczół-gał się z krateru ku niemałemu zdzi-wieniu turystów. Okazało się, że spadł on w popiół. To uratowało mu życie.

Tragiczna śmierć

pijanego pasażera w samolocie.

Popularny w Stanach Zjedn. zawod-nik w baseball (rodzaj piłki nożnej), Koenecke, wynajął w nocy na poniedział-łek w Detroit samolot nadwyzczajny do Toronto (w Kanadzie).

Koenecke był prawdopodobnie moc-no podпиты, bo na krótko przed lądo-waniem zaczął rzucać się jak szalony i napadł na pilota oraz na zaproszone-go przez siebie akrobatę spadochrono-wego. Obaj napadnięci chcieli uspokoić szaleńca, aż wreszcie pilot, broniąc się przed atakami, które mogłyby spowodować katastrofę samolotową, — we własnej obronie ugodził furjantą gaśni-cą w głowę i powalił na podłogę. Pi-lot zdołał jeszcze na czas wyprostować aparat i wylądować. Skończyło się na uszkodzeniu samolotu.

Po wylądowaniu okazało się, że

Koenecke nie żyje. Towarzysz jego ma kilka ran od pokasania i podrapania. Przeciw niemu oraz przeciw pilotowi władze wytoczyły dochodzenia o zabójstwo.

Odkryto ślady człowieka z przed 200.000 lat.

Do Moskwy powróciła krymska ekspedycja naukowa Muzeum Historycznego, która przeprowadziła badania w rejonach: sewastopolskim, bączyse-rajskim i jałczyńskim. Ekspedycja naukowa dokonała wielu niezmiernie cennych odkryć.

Na wzgórku wsi Byczki, na lewym brzegu rzeki Kacza, odkryto siedlisko neandertalskiego człowieka, który zamieszkiwał te okolice przed 200.000 lat. Znalezione narzędzia krzemienne. Znaczący należy, że dotychczas osiedla, znajdowane z tej epoki, mieściły się przeważnie w pieczarach. Jest to pierwszy wypadek odnalezienia śladów człowieka neandertalskiego na otwartej przestrzeni.

W pobliżu tej wsi po raz pierwszy na Krymie znaleziono interesujące rysunki, które prawdopodobnie pochodzą z okresu przed nadejściem Scytów. Rysunki są namalowane na wysokości 2 metrów i mają długość około 10 m.

W pobliżu wsi Czerkas Kermen znaleziono ślady pobytu człowieka z epoki azylskiej z przed 25.000 lat. Tam że pod warstwą gliny znaleziono również ślady człowieka jeszcze dawniejszej epoki, a mianowicie z przed 40 do 50 tysięcy lat.

Śmierć 101-letniego potomka J. Rousseau'a.

We Wiedniu, w XVI okręgu zmarł muzyk Tomasz Ruso, który stale o sobie twierdził że jest potomkiem J. Rousseaua. Przodkowie zmarłego mieli przed dawnymi laty osiedlić się w Austrii, gdzie zamieszkali na stałe. Zmarły liczył 101 lat i był do ostatnich chwil bardzo rzeźki.

Przez 20 lat miał kulę w głowie.

W czasie walk na froncie rosyjskim został ranny w głowę artylerzysta z Chosłowacji Bouchal. Lekarze uratowali mu życie, lecz kula pozostała w głowie. Bardzo często odczuwał szalone bóle, lecz nie można było na to nic poradzić. W tym roku uformował się inwalidzie guz w krtani. Był przygotowany na śmierć, lecz w pewnej chwili guz pękł, a z materją wypłynęła kula.

CLAUDE GEVEL.

MORDERCA

Gdy stary Potter wyszedł z szynku i owiało go chłodne powietrze, poczuł, że jest pijany. W przewieszanej przez ramię torbie brzęczały pieniądze, które dziś zainkasował i w przeblasku świadomości uprzytomnił sobie, że mogą go okraść, gdy będzie wracał do domu.

— A może byś mnie odprowadził? — zapytał swego towarzysza.

Gidding potrząsnął przecząco głową. I on nie trzeźwieje.

— Nie, mój kochany, nie trafiłbym później do domu. Ale jeśli chcesz, możesz przenocować u mnie. Nie mam wprowadzić drugiego łóżka, ale możesz przespować się w pokoju mego syna, Feliksa. Z pewnością nie wróci on dziś na noc do domu.

Potter machnął ręką. Było mu ostatecznie wszystko jedno.

— Otóż twój pałac — rzekł Gidding wprowadzając go do małego baraku, stojącego przy chacie. — Tu leżą stare szmaty, możesz sobie zrobić posłanie.

Potter został sam w komóreczce. Zamknął drzwi i obejrzał się wokół.

— Nonsens tu pozostać. Okno się nie zamyka, może jeszcze ktoś wejść i obrabować mnie. Nie, lepiej pójdę do domu.

Myśl o możliwości okradzenia go

Ponura tajemnica rodzinna

Niezwykła przysięga przed konającą matką.

Na przedmieściu Manchesteru stał niewielki domek. W domku tym mieszkali tylko dwie rodziny. Jedna składała się z trzech siostr i brata, druga z rodziców i czworga dzieci. Siostry Walsh zamieszkiwały w owym domku od lat trzydziestu. Sąsiedzi ich, Richardsonowie, wprowadzili się przed rokiem.

Trzy siostry — Grace, Fanny i Anny Walsh były starymi pannami. Prowadziły cichy, spokojny i uregulowany żywot. Same zajmowały się gospodarstwem domowym. Nie przyjmowały nigdy gości. Sąsiedzi znali dobrze z widzenia ich wysokie postacie. Dziwiło ich, że siostry nigdy nie wychodziły we trzy — zawsze któraś „pilnowała domu”. Aż pewnego dnia zdarzył się wypadek, który przekonał Richardsonów, że ciche życie sąsiadek kryło przerażającą tajemnicę.

Oto pewnego ranka, gdy mr. R. wyszedł do biura, żona jego zajęła się gospodarstwem, a małe dzieci Richardsonów bawili się same w ogródku przylegającym do ich domu, rozległ się nagle straszliwy krzyk dziecięcy. Przerażona matka rzuciła się na pomoc i zobaczyła swego pięcioletniego synka w objęciach jakiegoś potwornie wyglądającego człowieka, który go dusił.

Jednocześnie z Richardsonów nadbiegły dwie siostry Walsh. Łagodnie, ale stanowczo, zaczęły przywoływać nieznanego — i oto, posłusznie postawił on dziecko na ziemi i udał się bezwładnie za starymi pannami.

Teraz dopiero spostrzegła Richardsonowa, że obcy człowiek miał wygląd idjoty. Długie włosy spadały mu pasmami na czoło, a jasno niebieskie oczy patrzyły wokół bez wyrazu, nie zatrzymując się na żadnym przedmiocie. Synek Richardsonów najwidoczniej doznał wstrząsu nerwowego, bo zaczął gorączkować i krzyczeć. Gdy ojciec przyszedł z biura, żona powiedziała mu co się stało i prosiła, aby wyprowadzić się co prędzej z okropnego domu.

Ale Richardson zapatrywał się inaczej na całą sprawę. Udał się natychmiast do sąsiadek. Tutaj dowiedział się, że idjota, który wtargnął rano do ogrodu, był ich bratem. Zachowywał się on na ogół spokojnie. Siostry czuwały nad nim bez przerwy. Zapewniały, że od 20 lat nieszczęśliwy nie przekroczył progu mieszkania i że na przyszłość również nie wypuszcza go ani na chwilę za próg domu. Ale Richardson uważał

podzielała na niego otrzęwiająco.

Tymczasem Gidding w swojej izbie przewracał się niespokojnie z boku na bok. Ciągłe słyszał w wyobraźni brzęk pieniędzy w torbie Pottera. Zainkasował on dziś dużą kwotę, a pewnością był tak pijany, że nie zdawał sobie sprawy, wiele ma przy sobie pieniędzy. Gidding był uczciwym człowiekiem. Nie, nie zrobi tego.

Ale nie mógł usnąć. Pokusa była silna. O gdyby mu zabrać torbę z pieniędzmi? Może się jutro wszystkiego wyprzeć. Tak, ale Potter może się obudzić! Co wówczas? Gidding czuł, jak budzi się w nim jakiś obcy człowiek. Był silny. Jedno ściśnięcie za gardło i po wszystkim. A potem można zapalić szmaty i wszyscy uwierzyliby, że pijak przewrócił lampę i spowodował pożar.

Czekał jeszcze pół godziny. Widział jak światło zgasło w komóreczce, potem słyszał jakieś niewyraźne szmery. I wreszcie cisza.

Z zaciśniętymi zębami Gidding podniósł się z łóżka i wyszedł na podwórko. Pchnął niedomknięte drzwi komórki. Usłyszał mocne, regularne chrapanie. Wszedł cicho i w ciemnościach zaczął obmacywać śpiącego, szukając torby. Cóż to? Torby nie było. Czyżby Potter ukrył ją w szmatkach? A może podłożył sobie pod głowę? Ręce Giddinga dotknęły twarzy śpiącego. Pod wpływem zdenerwowania zapomniał o ostroż-

ności. I w pewnej chwili śpiący poruszył się i chwycił za rękę Giddinga. W ciemnościach rozpoczęła się walka. Gidding nie mógł zrozumieć, że stary Potter może się bronić z taką siłą. Aż wreszcie ręka jego zacisnęła się w żelaznym chwycie dokoła szyi ofiary. Ostatni odruch... ciało opadło bezwładnie.

W tej chwili na podwórzu rozległy się jakieś głosy. Wołano go. Wyjrzał przez okno i zobaczył kilka postaci. Ujrzał karabiny i szable.

Policja? Gidding zadyszał. Skąd policja? Przecież nikt jeszcze nie mógł wiedzieć o jego czynie. Drżącymi rękoma zapalił światło i wyszedł na podwórko.

— Blżej, blżej — zawołał policjant — Schwytałem człowieka, który uciekł stąd z torbą pełną pieniędzy.

Gidding zachwiał się. Jakto, kto uciekał?

— Czy znasz tego człowieka? — zapytał znów policjant.

Gidding w osłupieniu patrzył przed siebie. Policjanci trzymali za rękę Pottera. W jaki sposób? Kto był więc w komóreczce?

— A więc znasz go, czy nie?

— Tak, to Potter — wybełkotał Gidding.

— Czy prawda jest, że miał przy sobie pieniądze z inkasa?

Gidding skinął głową. Czuł że śmiertelny pot oblewa mu czoło. Nie nie ro-

zumiał. Niechże policjanci jaknajprędzej pójdą. Kto był w komóreczce? Policjanci rzeczywiście oddalili się z Potterem. Był już najwyższy czas. Gidding czuł, że go opuszczają siły. I po chwili byłby upadł zemdłony. Dla pokrzepienia się i nabrania odwagi wychylił całą butelkę wódki. Przy drzwiach komórki zawahał się chwilę. A może to wszystko sen, może w komóreczce nikogo nie ma?

Wreszcie wszedł. Głuchy jak wydarł się z jego piersi. Przed sobą zobaczył trupę syna, Feliksa. Teraz rozumiał silny opór napadniętego. Potter wyszedł, Feliks wcześniej wrócił do domu.

Nie zdając sobie sprawy z tego co robi. Gidding wylał na zwłoki syna naftę z latarni i przytknął zapalnik. Płomienie buchnęły wysoko. A wówczas Gidding padł na ziemię i zaczął szwodzić.

— Mój biedny chłopcze Feliksie. Czy nie mówiłem ci zawsze, abyś uważał ze światłem, bo kiedyś stać się może niebezpieczeństwo? Mój biedny chłopcze...

Rano znaleziono go przy spopielenionych zwłokach. Patrzył bezmyślnie przed siebie. Nie można było z niego wydobyć nic, jak tylko te same, ciągle powtarzające się słowa:

— Mój biedny chłopcze! Czy nie mówiłem ci zawsze, abyś uważał ze światłem, bo może kiedyś stać się niebezpieczeństwo.

Rozmaitości.

Ile wojen prowadziły poszczególne państwa?

Profesor socjologii uniwersytetu hawardzkiego w Ameryce, Sorokin, zestawiał na podstawie statystyki, ile wojen prowadziły poszczególne państwa. Wykazuje on, że w ostatnim tysiącleciu Francja prowadziła 185 wojen, Anglia 176, Rosja, 151, Austria 131, Hiszpania 75, Włochy 32, Niemcy 24, Holandia 23.

RADJO.

WARSZAWA 21 września.

6.30 Pieśń „Kiedy ranne”. 6.33 Pobudka do gimnastyki. 6.36 Gimnastyka. 6.50 Muzyka z płyt. 7.20 Dziennik poranny. 7.50 Program na dzień bież. 17.55 Parę informacji. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu. 12.00 Hejnał z Krakowa. 12.05 Dziennik południowy. 12.15 Koncert orkiestralnej z Wilna. 13.25 Chwilka dla kobiet. 13.30 Przerwa. 14.30 Muzyka lekka (płyty). 15.00 Fragment z pamiętnika Wojciecha Kossaka. 15.15 Przegląd giełdowy. 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30 Koncert zespołu Pawła Rynasa. 16.00 Lekcja języka francuskiego. 16.15 Utwory na fortepian. 16.30 Skrzynka techniczna. 16.45 Ciepła Polska śpiewa. 17.00 Odczyt. 17.15 Nowości z płyt. 17.45 „Świat naszych zwierząt”. 17.50 Pogadanka. 18.00 Teatr wyobraźni. 18.30 Przegląd wydawnictw. 18.40 Pogadanka społeczna. 18.45 Muzyka (płyty). 19.00 Wiadomości rolnicze. 19.10 Program na dzień następny. 19.20 Koncert reklamowy. 19.35 Wiadomości sportowe. 19.50 Pogadanka aktualna. 20.00 Koncert w wyk. Ork. P.R. pod dyr. Stan. Namysłowskiego. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Obrazki z życia Polski. 21.00 Audycja dla Polaków zagranicą. 21.30 „Wesola Syrena”. 21.05 Koncert w wyk. ork. symf. P.R. pod dyr. J. Ozimieńskiego. 23.00 Wiadomości meteorol. dla komunik. lotn. 23.10 Najnowsze komedje muzyczne.

Willa w ogrodzie sucha, zdrowa, okólna świeżkami
BEZ PODATKÓW.
4 pokoje z kuchnią. Taras, Hol.
Do sprzedania — tanio na dogodnych warunkach. Ewent. do wydzierżawienia.
Tamże piękne parcele ogrodowe (17-letnie drzewka owocowe).
Wiadomość: Lekarz-Dentysta MICHAŁ GREJNIEC w Częstochowie II Aleja 24.

Czytajcie i rozpowszechniajcie „Słowo”.

ności. I w pewnej chwili śpiący poruszył się i chwycił za rękę Giddinga. W ciemnościach rozpoczęła się walka. Gidding nie mógł zrozumieć, że stary Potter może się bronić z taką siłą. Aż wreszcie ręka jego zacisnęła się w żelaznym chwycie dokoła szyi ofiary. Ostatni odruch... ciało opadło bezwładnie.

W tej chwili na podwórzu rozległy się jakieś głosy. Wołano go. Wyjrzał przez okno i zobaczył kilka postaci. Ujrzał karabiny i szable.

Policja? Gidding zadyszał. Skąd policja? Przecież nikt jeszcze nie mógł wiedzieć o jego czynie. Drżącymi rękoma zapalił światło i wyszedł na podwórko.

— Blżej, blżej — zawołał policjant — Schwytałem człowieka, który uciekł stąd z torbą pełną pieniędzy.

Gidding zachwiał się. Jakto, kto uciekał?

— Czy znasz tego człowieka? — zapytał znów policjant.

Gidding w osłupieniu patrzył przed siebie. Policjanci trzymali za rękę Pottera. W jaki sposób? Kto był więc w komóreczce?

— A więc znasz go, czy nie?

— Tak, to Potter — wybełkotał Gidding.

— Czy prawda jest, że miał przy sobie pieniądze z inkasa?

Gidding skinął głową. Czuł że śmiertelny pot oblewa mu czoło. Nie nie ro-

zumiał. Niechże policjanci jaknajprędzej pójdą. Kto był w komóreczce?

Policjanci rzeczywiście oddalili się z Potterem. Był już najwyższy czas. Gidding czuł, że go opuszczają siły. I po chwili byłby upadł zemdłony. Dla pokrzepienia się i nabrania odwagi wychylił całą butelkę wódki. Przy drzwiach komórki zawahał się chwilę. A może to wszystko sen, może w komóreczce nikogo nie ma?

Wreszcie wszedł. Głuchy jak wydarł się z jego piersi. Przed sobą zobaczył trupę syna, Feliksa. Teraz rozumiał silny opór napadniętego. Potter wyszedł, Feliks wcześniej wrócił do domu.

Nie zdając sobie sprawy z tego co robi. Gidding wylał na zwłoki syna naftę z latarni i przytknął zapalnik. Płomienie buchnęły wysoko. A wówczas Gidding padł na ziemię i zaczął szwodzić.

— Mój biedny chłopcze Feliksie. Czy nie mówiłem ci zawsze, abyś uważał ze światłem, bo kiedyś stać się może niebezpieczeństwo? Mój biedny chłopcze...

Rano znaleziono go przy spopielenionych zwłokach. Patrzył bezmyślnie przed siebie. Nie można było z niego wydobyć nic, jak tylko te same, ciągle powtarzające się słowa:

— Mój biedny chłopcze! Czy nie mówiłem ci zawsze, abyś uważał ze światłem, bo może kiedyś stać się niebezpieczeństwo.